

РЕШЕНИЕ

№ 7227

гр. София, 21.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 04.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **6928** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- 178 от Административно- процесуалния кодекс / АПК/, във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители / ЗПЗП/.

Образувано е по жалба на К. Й. А. от [населено място] срещу Уведомително писмо / УП/ № 01-6500/30523 от 06.07.2011г. на заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, с което на лицето е отказано заплащане на субсидия по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ - 10777.83 лв.; по Мярка 214 Агроекологични плащания /АЕП/- 12598.81лв. и са наложени санкции за бъдещ период в размер общо на 6180.09 лв., по заявление с У.: 04/050609/22581.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на обжалвания акт, поради допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Моли съдът да отмени процесното писмо. Претендира разности.

Ответникът, заместник-изпълнителният директор на ДФ „Земеделие”, чрез процесуалния си представител юрк. Г., оспорва жалбата, като моли съдът да я отхвърли като неоснователна и недоказана. Подробни аргументи посочва в писмено становище. Претендира направените по делото разности, както и юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от лице с правен интерес от оспорването. Съдът намира същата за подадена от надлежна страна – адресат на индивидуален административен акт в удължения срок по чл. 140, ал. 1 АПК, предвид липсата на изрично указване на възможността за неговото оспорване по съдебен ред.

Разгледана по същество, жалбата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът намира, че обект на оспорване е уведомително писмо, изходящо от заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, с което се отказва изплащането на субсидиите и се налагат съответните санкции. То представлява индивидуален административен акт, с който се приключва процедурата по СЕПП и АЕП. Писмото изпълнява условията на чл. 21 АПК и следва да бъде подробно разгледано по делото, именно като основния акт, чиято незаконосъобразност желае да докаже жалбоподателят.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспорения акт на всички основания, посочени в чл. 146 АПК, а не само по наведените от жалбоподателя в неговата жалба.

На първо място, следва да бъдат дефинирани приложимите в настоящия случай нормативни актове. Към момента на издаване на оспорения акт Република Б. е пълноправен член на Европейския съюз / ЕС/. Същата е въвела в законодателството си изискванията на директивите и регламентите на ЕС относно Общата селскостопанска политика / О./ на Съюза и в частност, относно схемите и правилата за единно плащане, /които са инструмент на ЕС, за да се избегне изоставянето на селскостопанската земя и да се осигури, че тя ще бъде поддържана в добро селскостопанско и екологично състояние/. Вътрешната законодателна рамка е очертана от закона за подпомагане на земеделските производители / ЗПЗП/.

Условията и реда за финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания на площ нормативно са установени в Закона за подпомагане на земеделските производители / ЗПЗП/ и Наредба № 5 от 27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания.

Съгласно чл. 2, ал. 2 от Наредба № 5/2009г., земеделските производители кандидатстват за подпомагане с подаване на общо заявление за подпомагане.

По силата на чл. 30, ал. 2, т. 2 ЗПЗП проверка за допустимост на земеделските площи се извършва въз основа на електронна база данни за ползваните земеделски земи, които се съдържат в Системата за идентификация на земеделските площи / СИЗП/, което е част от Интегрираната система за администриране и контрол / И./. Съгласно чл. 43, ал. 2 ЗПЗП, административната проверка се извършва посредством И., чрез съпоставяне на вписаните в заявлението данни с данните от системата за регистрация на кандидатите, заявленията за подпомагане и системата за идентификация на земеделските парцели. Обхватът на тази административна проверка включва: проверка за допустимост на кандидата, проверка за допустимост на земеделските площи, кръстосани проверки между данните в заявлението и отделните регистри и кръстосани проверки между данните в отделните заявления за наличие на едни и същи площи, декларирани от повече от един земеделски производител / в този смисъл чл. 24, ал. 3 от Наредба № 105/22.08.2006г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на И./.

Съгласно чл. 37 ЗПЗП, И. включва административни проверки на подадените заявления за подпомагане и проверки на място. Административните проверки

включват проверки за допустимостта на площите, които се осъществяват чрез кръстосване на заявените земеделски площи с данните в регистрите на И.. Възможни са две хипотези, първата е тази, при която по заявлението на кандидата не е извършена проверка на място. В този случай заявените площи се кръстосват с външен регистър наречен „слой площи подходящи за подпомагане”. Когато е извършена проверка на място, кръстосаната проверка протича чрез съпоставка на площите, декларирани в заявлението, с тези от проверката на място.

Въпреки имплементирането на нормите във вътрешното ни право, при пропуски или неточности, следва да се приложат пряко нормите на съответните регламенти на Съвета и Комисията на ЕС, които съгласно чл. 288 / стар 249/, ал. 2 от Д. имат директна приложимост във вътрешния правов ред на държавата членка.

На второ място, следва да се отбележи, че намира процесния акт за издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в предвидената от чл. 59 от АПК форма и съдържание, със следните уговорки:

Съгласно ЗПЗП и У. правилник на Държавен фонд „Земеделие”, фондът е самостоятелно юридически лице, което работи на извънбюджетна сметка. ДФ „Земеделие” е акредитиран в качеството му на единствена разплащателна агенция за Република Б. на основание заповед № РД-09-835 от 20.12.2007г. и заповед № РД-09-863 от 25.11.2008г. на министъра на земеделието и горите и съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредба № 79 от 01.06.2006г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на РА.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредба № 79 от 01.06.2006г. за изискванията и реда за акредитация и годишно сертифициране на Разплащателната агенция, със заповед № РД-09-835/20.12.2007г. и заповед № РД-09-863/25.11.2008г. на министъра на земеделието, Държавен фонд „Земеделие” е акредитиран за единствена Разплащателна агенция за Република Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС. По силата на чл. 26, ал. 2 ЗПЗП, Разплащателната агенция извършва всички плащания на територията на страната от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и от Европейския фонд за рибарство. Съобразно правомощията си установени в чл. 11а ЗПЗП, Разплащателната агенция приема, проверява и взема решение по заявки за плащане по схеми и мерки за подпомагане на Общата селскостопанска политика и Общата политика по рибарство.

Съгласно чл. 20а ЗПЗП изпълнителният директор на ДФЗ е изпълнителен директор и на РА. Изпълнителният директор на РА организира и ръководи дейността на РА и я представлява. Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 т. 7 от У. правилник на Държавен фонд „Земеделие” установява правомощие по отношение на Изпълнителния директор да взема решения за одобряване или отхвърляне на проекти по схемите и мерките на Общата селскостопанска политика, прилагани от Разплащателната агенция. Съгласно разпоредбата на чл. 11, ал. 2 от У. правилник на ДФЗ, изпълнителният директор може да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на ЕС или от националното законодателство, в т. ч за вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/ или сключване на договори за финансово подпомагане, на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност.

С оглед на това, оспореният в настоящето съдебно производство отказ на заместник изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” е издаден от

компетентен административен орган в кръга на неговите правомощия- заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” въз основа на изрична заповед за делегиране на правомощия в съответствие с чл. 11, ал. 2 от У. правилник на ДФЗ.

Противно на твърдението на жалбоподателя съдът приема, че актът е издаден в съответствие с материалния закон.

Процесното УП № 01-6500/30523 от 06.07.2011г. обективира волеизявление на компетентен административен орган, което волеизявление представлява отказ за изплащане на сумите и поради това засяга правната сфера на жалбоподателя.

Неразделна част от оспореното писмо е Таблицата за формиране на общата сума на финансово подпомагане, която съдържа фактическите и правни основания за отказа за плащане и за наложената „санкция” на жалбоподателя, поради което съдът не намира, че са налице нарушения от формална страна на изискванията за компетентност на издателя на акта и неговите форма и съдържание.

Административното производство е започнало с подадено от жалбоподателя Общо заявление за единно плащане на площ за кампания 2009г. с Уникален идентификационен номер / У./ 04/050609/22581 по У. 368266, с което е заявил за подпомагане 66, 41 ха по СЕПП и 66, 41 ха по АП 13, мярка 214 Агроекологични плащания / АЕП/ в землището на [населено място] . Към заявлението е попълнил и Таблица на използваните парцели 2009г., където земеделският стопанин описва парцелите, които ползва, като посочва номера на всеки блок на земеделско стопанство / БЗС/ и землището, където се намира всеки от тях.

Видно от оспорения ИАА и приложената административна преписка субсидия по мерките СЕПП и Мярка 214 АЕП не е платена.

На подаденото заявление от К. Й. А., ДФЗ- РА е извършила първоначално всички задължителни административни проверки за установяване на фактическото съответствие на данните от заявлението с „ допустимия слой”. Не са извършени или поне не са предоставени доказателства за извършени теренни проверки на място.

ДФЗ- РА е извършила съответните административни проверки за допустимост на заявленията за подпомагане площи, въз основа на данните, които се съдържат в системата за идентификация на земеделските парцели / СИЗП/, която съгласно чл. 2, ал. 1, т. 2 от Наредба № 105 се създава и поддържа от Министерството на земеделието и храните. Създаването, поддържането и обновяването на тази система включва създаване, поддържане и обновяване на цифрова ортофотокарта на територията на страната, дигитализиране на физическите блокове и на блоковете на земеделските земи / чл. 8 от Наредба №105/.

Въз основа на вече обобщените данни на съответните земеделски блокове от компетентните органи за всеки очертан блок се определя идентификационен номер, който е произведен на идентификационния номер на физическия блок, от който е част, и тези данни се включват в регистъра на ползваните земеделски земи. Съгласно чл. 28, ал. 1 от Наредба № 105, ДФЗ- РА създава интегрирана информационна система, която обединява данните от системата за регистрация на кандидатите и на заявленията; за подпомагане и СИЗП. Видно от изложеното, фондът е нормативно задължен да ползва данните, които се съдържат в СИЗП, като част от интегрираната информационна система и той няма правомощия да променя, проверява или отказва да ползва въведените в системата данни за земеделските парцели, които отразяват състоянието на земеделските земи и съответно допустимостта на тяхното подпомагане.

Отделно от това, ДФЗ- РА, следва да се съобразява при постановяване на актовете си за плащане и със съдържанието на специализирания слой „Допустими за подпомагане площи” в И.. Това задължение е произтичало от чл. 6 от Регламент 796 /2004г. на Комисията от 21.04.2004г., както и от одобрения и действащ Консолидиран план за действие за подобряване дейността на И.. В този консолидиран план за действие в т. 2 е посочен ангажимента на страната да създаде „ слой за приемливост СИЗП- Г.”, наричан от българската страна на по- късен етап специализиран слой „Допустими за подпомагане площи”.

Специализираният слой „Допустими за подпомагане площи” представлява геореферирана графична база от данни, за площите допустими за подпомагане за съответната компания, изграден на база актуални ортофото- и сателитни изображения за територията на Република Б. за съответната година. Тази електронна база от данни за годните за подпомагане площи в страната ни е част от СИЗП, което пък от своя страна е основна част от И..

Главната функция на „ Слой” е да се използва от ДФЗ- РА за извършване на основната част от административните проверки по подадените заявления за кандидатстване по схемите за плащане на площ и на база резултатите от тези проверки да се изчисли дължимата субсидия по даденото заявление. Този слой се състои от площите, за които се счита, че отговарят, на изискванията за подпомагане и се актуализира /променя/ основно с използване на сателитни или самолетни изображения, от които е изготвена цифровата ортофотокарта, а също така и чрез отразяване на резултатите от теренни проверки на характеристики на физическите блокове.

При извършената служебна проверка по чл. 168, ал. 1 от АПК и с оглед изложените в жалбата доводи за немотивираност на административния акт, съдът намира, че в уведомителното писмо изрично са посочени правните и фактически основания за постановения отказ, като същият е издаден след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за преценката на основанията за допустимост на подпомагането. Така също и с оглед установената практика в административното производство, мотивите към административния акт да бъдат излагани в съпътстващите документи, съставени в това производство и предхождащите издаването на административния акт.

Неоснователни остават изложените в жалбата твърдения за допуснати нарушения на процесуалните правила, а именно, че ДФЗ- РА при извършване на проверката на подаденото от жалбоподателката общо заявление за единно плащане е следвало да предприеме и други подходящи административни процедури, в това число и проверки на място. Следва да се отбележи, че извършването на такава проверка не е задължителен етап от процедурата по разглеждане на заявлението за подпомагане. Съгласно чл. 30 от Регламент 1122/2009г., Разплащателната агенция е задължена да извърши проверка на място на едва 5 % от всички земеделски производители, кандидатстващи за подпомагане. Липсата на данни заявлението на К. Й. А. да е попаднало в тези 5 %, изключват наличието на допуснати нарушения при извършване на проверка на място, тъй като такава изобщо не е правена, а и не е задължителна.

Неоснователни така също са и доводите за недопустимост на постановения отказ в хипотезата на чл. 99 от АПК, какъвто характер според жалбоподателката притежава оспореното уведомително писмо, при наличието на вече изплатена оторизирана субсидия и издаден акт за установяване на публично държавно вземане /

АУПДВ/ №01-6500/22701 от 12.042011г. О. на волеизявлението на административния орган в процесното Уведомително писмо, в частта му относно отказани субсидии, не означава пререшаване на вече решен въпрос с влязъл в сила административен акт, какъвто е смисъла на възобновяването на административното производство, а представлява външно изразяване на вече формирана воля.

По делото е изслушано заключение на съдебно – техническа експертиза по поставени от ответника задачи. Заключениеето не е оспорено от страните и се цени от съда като обективно и компетентно. Ортофотокартата, послужила за определяне на допустимите площи за 2009г. е изработена въз основа на самолетни снимки, заснети на 22.09.2009г. Вещото лице е работило с предоставените снимки от Министерството на земеделието и храните / МЗХ/, приложени по делото и е използвало софтуера на ДФЗ. В заключението се сочи, че само в един от трите заявени за подпомагане площи от жалбоподателя е установена недопустима площ и това е БЗС 53672-147-5-1 с нов номер БЗС 53672-758-1-1. Недопустимите площи са горска растителност в средната част на парцела, както и компактна площ с преобладаваща покривка от храсти. В заключението на вещото лице се посочва като недопустима за подпомагане площ, по подаденото заявление от жалбоподателката, по Схемата за единно плащане на площ, 24,52 ха или 58,53 %, а установената от СТЕ като подходяща за подпомагане площ е 41,89 ха. Изводите на вещото лице не съвпадат с тези направени от ДФЗ- РА, според които общият размер на недопустимата площ по СЕПП е 38,08 ха или 100%,а установената от ДФЗ-РА за подходяща за подпомагане площ 28,33 ха. Така вещото лице счита, че недопустимата за подпомагане площ следва да бъде намалена на 24,52 ха, а площ от 41,89 ха да се установи като допустима за подпомагане.

Експертизата потвърждава в голяма част констатациите на административния орган. Установената грешка в определянето на допустимата за подпомагане площ не променя крайния резултат по отношение на финансовото подпомагане, тъй като процентното съотношение между допустима и недопустима площ е по- голямо от 50 %, поради което на основание чл. 58 от Регламент № 1122/2009г. на Комисията и чл. 16 от Регламент 65/2011 санкционираната площ е равна на установената площ и не се изплаща субсидия за годината и се налага санкция за бъдещ период до сума, равна на сумата, отговаряща на разликата между декларираната и установената площ. Размерът на наложената санкция е 6180.09 лева и ще се прихваща от евентуални бъдещи плащания от страна на ДФЗ - РА.

От всичко изложено дотук, съдът обосновава правния си извод за законосъобразност на оспорения административен акт, поради което на основание чл. 172, ал. 2 АПК, жалбата на К. Й. А. срещу уведомително писмо № 01-6500/30523 от 06.07.2011г. на заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” следва да бъде отхвърлена.

В тази връзка и на основание чл. 143, ал. 4 АПК следва да присъди направените по делото разноски общо в размер на 150 лв. и юрисконсултско възнаграждение на ответника в размер на 150 лв.

Водим от горното, Административен съд София- град, II отделение, 35 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Й. А. от [населено място] срещу уведомително писмо

№ 01-6500/30523 от 06.07.2011г. на заместник изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”.

ОСЪЖДА К. Й. А. да заплати на Държавен фонд „Земеделие” сумата от 300 / триста/ лева, които представляват направените по делото разноски.

Препис от решението на основание чл. 138 АПК, да се изпрати на страните.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 - дневен срок от деня на съобщаването му, чрез настоящия съд, пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: